

ARTIKEL
WISSENSCHAFTPLUS

LK-Verlags UG

De oorzaken van de coronacrisis zijn duidelijk geïdentificeerd.

VIROLOGEN

die beweren dat er ziekteverwekkende virussen bestaan, zijn
wetenschappelijke fraudeurs en moeten vervolgd worden.

door Dr. Stefan LANKA

Samenvatting

Wetenschap en wetenschappelijkheid zijn belangrijke instrumenten die helpen bij het identificeren en oplossen van uitdagingen.

De wetenschap heeft zeer duidelijke regels: wie beweringen doet, moet deze duidelijk, begrijpelijk en controleerbaar bewijzen.

Alleen beweringen die controleerbaar zijn, mogen wetenschappelijk worden genoemd, al het andere valt onder het domein van het geloof. Geloofsfeiten mogen niet worden gepresenteerd als wetenschappelijk bewezen feiten om overheidsmaatregelen af te leiden of te rechtvaardigen.

Wetenschappelijke uitspraken moeten weerlegbaar en falsifieerbaar zijn om als wetenschappelijke feiten te kunnen worden aangemerkt.

De eerste en schriftelijke plicht van elke wetenschapper is om zijn eigen uitspraken streng te controleren en te trachten ze te weerleggen.

Alleen als deze weerlegging niet slaagt en dit duidelijk wordt gedocumenteerd door controle-experimenten, kan een uitspraak wetenschappelijk worden genoemd.¹

¹ Het is beter oanaafhankelijk bevestigend onderzoek als voorwaarde voor wetenschappelijkheid te stellen. De zelfcontrole is een vanzelfsprekende eis.

Alle coronamaatregelen die door regeringen en ondergeschikte autoriteiten worden uitgevaardigd, zijn uiteindelijk bij wet geregeld, in Duitsland de Infection Protection Act, Infektionsschutzgesetz (IfSG), wet op de infectiebescherming *maar worden daar slechts schijnbaar door gelegitimeerd en niet gerechtvaardigd.*

Met §1-ifSG bijvoorbeeld onderwerpt de doelbepaling alle deelnemers in Duitsland "wetenschappelijk" aan de regels van de wetenschap.

De belangrijkste regel van de wetenschap is het bewijzen van de gedocumenteerde poging, die als waar en wetenschappelijk wordt gepresenteerd.

Alle wetenschappelijke regels worden voorafgegaan door de naleving van de wetten van het *denken en de logica*. Als deze worden genegeerd of geschonden, wordt de wetenschappelijke bewering evenzeer weerlegd als door een succesvol controle-experiment.

De betekenis en woordkeuze in alle publicaties over alle pathogene virussen bewijzen dat de virologen niet alleen de wetten van het denken, de logica en de bindende regels van de wetenschap hebben geschonden, maar ook de beweringen over het bestaan van pathogene virussen die ze zelf hebben weerlegd.

Als men de hypnotische angstbril afzet en objectief en met gezond verstand leest wat de auteurs doen en schrijven, zal elke geïnteresseerde die Engels kan lezen en kennis heeft van de gebruikte methoden, ontdekken dat deze virologen (behalve degenen die met fagen en faagachtige virussen werken) normale gensequenties verkeerd interpreteren als vitale componenten en daarmee hun hele vakgebied zelf hebben weerlegd.

Dit is bijzonder duidelijk te zien in het geval van de beweringen over het bestaan van het vermeende SARS-CoV-2-virus.

Aangezien deze virologen met hun uitspraken en handelingen duidelijk de wetten van het denken, de logica en de regels van wetenschappelijk werk hebben geschonden, kunnen zij in de volksmond worden omschreven als *wetenschappelijke bedriegers*.

Aangezien wetenschapsfraude echter niet voorkomt in het strafrecht en er geen precedentes voor zijn, stel ik voor, en zal ik dit zelf ook doen, om de

werkfraude van virologen – die zich voordoen als wetenschappers maar antiwetenschappelijk handelen en redeneren – vast te laten leggen in de rechtbank en in het strafrecht.

De verantwoordelijke overheidsinstanties worden opgeroepen om deze antiwetenschappelijke fraudeurs te vervolgen om te voorkomen dat zij antiwetenschappelijke en bijgevolg antisociale en gevaarlijke dingen blijven doen.

Vanaf het moment dat een eerste rechtbank de hieronder uiteengezette feiten vaststelt en de eerste viroloog veroordeelt voor fraude, zal het einde van de coronacrisis worden ingeluid en bezegeld door de rechtbank en zal de wereldwijde coronacrisis een kans blijken te zijn voor iedereen.

Inleiding

De mensheid staat voor een grote uitdaging: de inherente dynamiek en gevolgen van angst en anti-biosis (symbiose tov anti-biose), zoals die door de biologie en geneeskunde worden beschreven, verstoren en vernietigen het milieu, planten, dieren, mensen en de economie.

De coronacrisis is slechts het zichtbare topje van een ijsberg die op ramkoers ligt met iedereen en alles. Een van de redenen voor deze uitdaging is het materialisme, de poging om het leven te verklaren aan de hand van puur materiële modellen.

Ons huidige materialisme is in de "post-socratische" oudheid ontstaan als een expliciete tegenreactie op angst en machtsmisbruik door religies.

Dit is een begrijpelijke, menselijke en humanitaire handeling, maar ze heeft dramatische gevolgen. Dit materialisme heeft geleid tot de aangeleerde *goed-kwaad-biologie*, de daarop gebaseerde "heersende opvatting" in de geneeskunde en de daaruit voortvloeiende antibiose (antibiotica, bestraling, chemotherapie, desinfectie, beperking van grondrechten, vaccinatie, lockdown, quarantaine, social distancing, enz.).

Steeds meer mensen, het milieu en de economie worden door deze ideologie geschaad. Hun materialistische goed-kwaad-theorie, die geen feitelijke basis heeft maar gebaseerd is op weerlegde aannames, heeft zich ongemerkt ontwikkeld tot de machtigste religie.

De materialistische levensleer stelt dat er alleen atomen bestaan, maar geen bewustzijn, geen spirituele krachten en geen schepper die deze zou kunnen hebben geschapen en in beweging gezet.

Om de kosmos en het leven op een puur materiële manier te kunnen verklaren, is onze 'wetenschap' genoodzaakt een enorme oerknal te veronderstellen, waarbij alle atomen uit het niets zijn ontstaan en uit elkaar zijn gevlogen.

Sommige atomen zouden elkaar toevallig raken en moleculen vormen. Deze moleculen zouden door toevallig samenkomen een oercel hebben gevormd, waaruit door strijd en selectie al het verdere leven zou zijn ontstaan.

Dit alles zou in onvoorstelbaar lange tijd in het verre verleden hebben plaatsgevonden en is daarom niet onderworpen aan wetenschappelijk onderzoek en mag daarom niet wetenschappelijk worden genoemd.

Voor een beter, reëel en experimenteel toegankelijk beeld van het leven verwijs ik naar de essentie waaruit het leven bestaat.

Het is de elementaire substantie waaruit het membraan bestaat, het zogenaamde oppervlaktetensionsmembraan van water, dat water vormt overal waar het in contact komt met andere stoffen of met zichzelf in beweging en wervelingen.

Aristoteles noemde deze substantie *ether*² en Dr. Peter Augustin herontdekte deze in de vorm van de primaire substantie. Japanse plantenfysiologen noemden deze substantie pi-water.

Deze kennis en dit standpunt, voortkomend uit de kennis van de ether/oersubstantie, laten ook het presocratische principe herleven, begrijpelijk en voorstelbaar worden: het denken in de atoomtheorie maakt dit soort verbeelding en imaginaire werelden moeilijker of verhindert het zelfs, en als er geen andere manieren van denken bekend zijn of worden afgekeurd, dwingt het tot verkeerde aannames.

De hele academische wereld van de biologie en geneeskunde is gebaseerd op een dergelijke verkeerde veronderstelling.

² Rudolf Steiner spreekt over de mens in zijn viergeleding over fysiek-lichaam, ether-lichaam, astraal-lichaam en het IK.

In 1848, toen de constructieve effecten van de Franse Revolutie zich in Duitsland konden ontplooiën, mislukten de pogingen tot verandering en veroorzaakten ze een dramatische verharding en verslechtering van het politieke en sociale leven.

Terwijl in 1848 de man die verantwoordelijk was voor de huidige ontwikkeling van de biologie en geneeskunde nog pleitte voor humane, logische en correcte maatregelen voor de "preventie van epidemieën", paste hij zich in de daaropvolgende tien jaar aan de verharde en steeds extremere politieke omstandigheden aan.

Het was *Rudolf Virchow* die in 1858, zonder enige wetenschappelijke basis, maar uitsluitend op basis van de atoomtheorie van Democritus en Epicurus, de celtheorie van het leven en alle ziekten postuleerde: *de cellulaire pathologie*.

Gedurende zijn hele leven onderdrukte Rudolf Virchow "relevante feiten" uit de embryologie en weefselkunde om zijn nieuwe celtheorie als iets reëls te kunnen presenteren en populair te maken.

Deze kennis van de embryologie en weefselkunde, de kiemtheorie van het leven, is een onmisbare voorwaarde voor het begrijpen van het leven, de ontwikkeling ervan en vooral ziekten, genezing, genezingscrises en obstakels voor genezing.

Rudolf Virchow stelde, analoog aan de atoomtheorie, dat al het leven voortkomt uit een cel. De cel was de kleinste, ondeelbare eenheid van het leven, die tegelijkertijd echter alle ziekten zou veroorzaken door de vorming van zogenaamde ziektegifstoffen, Latijn: virus.

Dit legde de basis waarop de theorieën over genen, infecties, immuniteit en kanker zich moesten ontwikkelen om de processen van leven, ziekte en genezing binnen deze theorie te kunnen verklaren.

Als men gelooft, omdat het zo wordt onderwezen, dat alle processen alleen door materiële interacties worden veroorzaakt en dat al het leven uit één cel voortkomt, dan zijn de aanhangers van deze opvatting gedwongen een constructie- en functieplan van het leven aan te nemen, d.w.z. een erfelijke substantie, en te beweren dat deze bestaat.

Dezelfde dwangmatige logica geldt voor de vermeende gifstoffen van ziekten.

Als de cel zogenaamd virus-ziektegifstoffen produceert als oorzaak van ziekte³ om deze binnen en buiten het lichaam te verspreiden, moet er een plaats in een individu worden aangewezen waar en waarin deze ziektegifstof, het virus, voor het eerst is geproduceerd.⁴

Als deze manier van denken tot dogma wordt verheven, mag er niets anders worden onderwezen, en als de opvattingen ervan als onwetenschappelijk of als een samenzwering tegen de staat worden belasterd, sluit dit vanaf het begin andere manieren van denken en verbeelden van de ontwikkeling van ziekten in een lichaam of in een groep mensen uit.

Deze dwangmatige logica zoekt de oorzaken altijd alleen in de categorieën van materiële defecten of materiële kwaadwilligheid.

Er wordt niet vermeld dat het idee van het virus als gif in 1951 *op elegante en wetenschappelijke wijze is weerlegd en verlaten*, en dat er sinds 1952 een ander idee moest worden bedacht:

het idee dat virussen een verzameling gevaarlijke genen zijn. Ook hier wordt verzwegen dat er nog steeds geen solide wetenschappelijk bewijs is voor de veronderstelling van dergelijke genenverzamelingen, die virussen zouden kunnen worden genoemd. Het goede nieuws is dat de nieuwe genetische virologie, die vanaf 1954 een opleving kende, zichzelf op een echt wetenschappelijke manier, d.w.z. op een gemakkelijk begrijpelijke en verifieerbare manier, heeft *weerlegd*. Deze bewering is 100% correct, bewezen en ik sta als viroloog, als wetenschapper, als burger en als mens achter deze bewering.

De overgang van toxinevirologie naar de huidige genetische virologie

Het concept van ziekteverwekkende toxines is nog steeds zeer effectief, aangezien gevaarlijke bacteriële eiwittoxines nog steeds als schadelijk worden beschouwd.

Of bacteriën, zoals de kurkentrekkerbacterie, die als gevaarlijk worden beschouwd en die zich via de zenuwen vanuit het vermoedelijke infectiepunt naar de hersenen zouden boren.

³ In het genezingsproces van zieke cellen ontstaan afval stoffen waaronder virusresten die middels slijm en snot uitgescheiden worden.

⁴ Een virus ontstaat tijdens het genezingsproces en is geen veroorzaker van ziekten.

Wat virologen, artsen en wetenschapsjournalisten echter verzwijgen, is dat het idee dat virussen werden gedefinieerd als eiwittoxines, dat tot 1951 geldig was, in dat jaar moest worden losgelaten.

Om de aanname en bewering van toxinevirussen te testen en deze als wetenschappelijk te kunnen claimen, werden twee controle-experimenten uitgevoerd:

1. Gezond weefsel werd blootgesteld aan ontbinding en niet alleen weefsel dat vermoedelijk door virussen was beschadigd. *Er werd vastgesteld dat de eiwitten die bij de ontbinding van gezond weefsel worden geproduceerd, dezelfde zijn als die bij de ontbinding van "door virussen beschadigd" weefsel.* Dit weerlegde de virusveronderstelling.
2. De eiwit-toxine-virusveronderstelling werd bovendien weerlegd door het feit dat in de elektronenmicroscopie van "viruszieke" mensen, dieren en hun lichaamsvloeistoffen *nooit iets anders kon worden gevonden en gefotografeerd dan bij gezonde mensen.* Dit is overigens tot op heden zo gebleven.

*De klinische, d.w.z. medische virologie heeft zichzelf met deze succesvolle controle-experimenten ontkracht en heeft met spijt haar conclusies ingetrokken, wat alleen door oplettende lezers van vakbladen is opgemerkt.*⁵

Dit feit werd door de massamedia onderdrukt omdat de beïnvloeders van de macht de voortdurende vaccinatiecampaagnes toejuichten.

Hoewel de virussen als rechtvaardiging voor vaccinatie verloren waren gegaan, werden de vaccinatiecampaagnes niet onderbroken – ook vanwege het stilzwijgen van de gezondheidsautoriteiten en de "wetenschap".

Na het opgeven van de virologie konden de biologie en de geneeskunde binnen de puur materiële celtheorie geen andere verklaring vinden voor de ziekten en verschijnselen van gelijktijdig of verhoogd voorkomen van ziekten die als viraal werden gedefinieerd.

⁵ De diagnose is foutief men kijkt tegen de buitenkant van dingen aan en benoemt de gevonden zaken dan als oorzaak van en niet als gevolg van. Beginnersfout. Als je snot analyseert vind je altijd virusresten, omdat virusresten ontstaan in het genezingsproces van zieke cellen. Ze zijn dus niet de oorzaak van de zieke cellen maar het gevolg van genezing.

De deelnemers werden dus gedwongen een nieuwe theorie te bedenken over wat virussen in de toekomst zouden moeten zijn.

Zij richtten zich op reeds bestaande structuren, die fagen worden genoemd en door bacteriën worden gevormd wanneer zij uit hun omgeving worden verwijderd en de uitwisseling met andere bacteriën en microben wordt verhinderd.

Als jonge student had ik het geluk om een dergelijke faagachtige structuur uit de zee te isoleren en de structuur, samenstelling en interactie met de omgeving te bestuderen.

Dit bracht mij direct in het vakgebied van de virologie, omdat ik onschuldig geloofde dat ik een onschadelijk virus en een stabiele virus- gastheerrelatie had ontdekt om de oorsprong van virussen te onderzoeken.

Dertig jaar later worden er voortdurend nieuwe structuren ontdekt van wat nu "reusachtige virussen" worden genoemd. Inmiddels is duidelijk aangetoond dat zij aan het begin staan van de processen waarmee biologisch leven ontstaat of voor ons zichtbaar wordt.

Franse virologen erkennen dat deze structuren het vierde rijk van het leven vormen, naast de oerbacteriën, de bacteriën en de eukaryoten.

De structuren die ten onrechte fagen worden genoemd, d.w.z. bacterievreters en gigantische virussen, kunnen ook worden omschreven als een soort sporen die bacteriën en eenvoudig georganiseerde levende wezens vormen wanneer hun levensomstandigheden zodanig veranderen dat ze zich niet meer op ideale wijze kunnen voortplanten of overleven.

Afhankelijk van de soort bestaan deze nuttige structuren altijd uit een streng van de zogenaamde erfelijke stof DNA van exact dezelfde lengte en exact dezelfde samenstelling.

Dit type DNA is altijd omgeven door een schil van de dichte stof waaruit biologisch leven ontstaat.

Dit is de reden waarom "fagen" en "reusachtige virussen" – laten we ze beter bionten noemen – gemakkelijk te isoleren zijn, d.w.z. te verrijken en te scheiden van alle andere componenten van het leven.

In deze geïsoleerde vorm kunnen ze worden en worden ze regelmatig biochemisch geanalyseerd. Elke biochemische karakterisering laat zien dat het nucleïnezuur van een type 'faag' of 'reusachtig virus' altijd precies dezelfde lengte en altijd precies dezelfde samenstelling heeft.

In feite waren fagen decennialang de enige bron van zuiver nucleïnezuur (DNA) in biochemische studies. Het proces van opname en afgifte van DNA in en uit bacteriën, gedocumenteerd onder de elektronenmicroscopie, werd geïnterpreteerd als een infectie.

Zonder enig bewijs werd beweerd dat fagen bacteriën aanvallen, verkrachten, hun nucleïnezuren aan hen opdringen en dat de bacteriën hierdoor sterven.

Alleen bacteriën die extreem inteelt zijn, d.w.z. voortdurend worden gereproduceerd zonder contact met andere bacteriën of microben, worden door een metamorfose omgevormd tot fagen.

Deze transformatie wordt ten onrechte geïnterpreteerd als de dood van de bacteriën door fagen.

Aan de andere kant veranderen bacteriën die vers uit hun omgeving zijn geïsoleerd nooit in fagen en sterven ze niet als er fagen in welke hoeveelheid dan ook worden toegediend.

Dit is ook de reden waarom de vaak genoemde faagtherapie als vervanging voor antibiotica, bijvoorbeeld om pijn en andere symptomen te onderdrukken – zoals bij elke andere vergiftiging – nooit kan en zal werken met “fagen” in de gewenste zin en in de gewenste mate.

Biologie van fagen en reuzenvirussen en de daaruit voortvloeiende weerlegging van de celtheorie van het leven

Dit is het geval bij de algen (*Ectocarpus siliculosus*), waaruit ik hun "reusachtige virussen" heb geïsoleerd: de mobiele vormen van de algen, de gameten en sporen, zoeken met hun mobiele flagella naar de "reusachtige virussen" in hun omgeving en nemen deze "reusachtige virussen" op.

De groeiende algen integreren het nucleïnezuur van de "reusachtige virussen" in hun eigen chromosomen. Er is waargenomen dat algen met "reusachtige virussen" beter gedijen dan algen zonder.

Er is nooit waargenomen dat algen met "reusachtige virussen" slechter gedijen dan algen zonder.

Er worden voortdurend nieuwe en steeds verbazingwekkender "reusachtige virussen" met steeds verbazingwekkendere eigenschappen ontdekt en er wordt steeds meer bewijs geleverd dat bacteriën en micro-organismen, amoeben en eencellige organismen ontstaan uit "reusachtige virussen" waarin ze worden omgevormd alsof hun levensomstandigheden niet langer bestaan.

Reusachtige virussen worden blijkbaar gecreëerd door en rond nucleïnezuren, die katalytische activiteiten ontwikkelen, d.w.z. dat ze zelfstandig energie vrijgeven, verdere nucleïnezuren, andere moleculen en stoffen synthetiseren en daardoor voortdurend nieuwe eigenschappen en vermogens genereren.

De bijzonder reactieve en diverse nucleïnezuurvormen van RNA, trefwoord "De RNA- wereld", die gemakkelijk en voortdurend kunnen transformeren in DNA en weer terug in RNA, ontstaan ook in het proces van zelforganisatie van het leven, zonder enige wetenschappelijk vast te stellen reden of oorzaak.

Met de ontdekking van fagen, die alleen ontstaan door de transformatie van extreem inteelt (incest) bacteriële culturen, en gigantische virussen, die zichzelf in stand houden, vergroten en actief metaboliseren, en de ontdekking van nieuwe organismen die bestaan uit gigantische virussen, zijn tot nu toe drie dingen bewezen:

- i. De celtheorie dat biologisch leven alleen in de vorm van cellen bestaat en alleen uit cellen ontstaat, is weerlegd.
- ii. De bewering dat biologisch leven in grijze oertijden is ontstaan, is weerlegd. Leven ontstaat voortdurend opnieuw en voor onze ogen, als we maar objectief naar het leven kijken en ons niet laten beperken door dogma's en ongefundeerde theorieën. Het is bewezen dat biologisch leven zoals wij dat nu kennen kan ontstaan overal waar water is en misschien ook omstandigheden die dezelfde of vergelijkbare zijn als die op onze moederplaneet aarde.
- iii. De negatieve interpretatie dat de opname van nucleïnezuren uit "fagen" en "reusachtige virussen" in andere organismen als infectie en schadelijk is geïnterpreteerd, is weerlegd.

Deze waarneming was echter de reden om vanaf 1952 te geloven dat er genetische virussen bij mensen bestonden die ziekten veroorzaakten door hun "gevaarlijke" nucleïnezuren over te dragen en verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor dood en vernietiging.

Tot op heden is er geen enkel virus waargenomen of geïsoleerd in mensen, dieren, planten of hun lichaamsvloeistoffen.

Het is zelfs niet mogelijk geweest om een nucleïnezuur te isoleren dat overeenkomt met de lengte en samenstelling van de genetische strengen van de vermeende ziekteverwekkende virussen, hoewel het isoleren, presenteren en analyseren van de samenstelling van nucleïnezuren van deze lengte al lang mogelijk is met behulp van de eenvoudigste standaardtechnieken.

Een Nobelprijs en de fatale gevolgen daarvan

In geïsoleerde vorm kunnen "fagen" en "reusachtige virussen" (bionten) snel en eenvoudig in grote aantallen worden gefotografeerd in de elektronenmicroscopie en kan hun zuiverheidsgraad worden gedocumenteerd.

Het isoleren en fotograferen van geïsoleerde en gekarakteriseerde structuren is nog nooit gelukt met een van de vermeende pathogene virussen!

Bionten (ook wel fagen en reuzenvirussen genoemd) worden regelmatig in grote aantallen waargenomen en gefotografeerd onder de elektronenmicroscopie in de organismen waardoor ze worden geproduceerd of die ze produceren (sic!).

Aan de andere kant is het fotograferen van structuren in de elektronenmicroscopie, die worden beschouwd als ziekteverwekkende virussen, tot op heden *niet* met succes gedocumenteerd in mensen, dieren, planten of in vloeistoffen daarvan, zoals bloed, sperma, speeksel enzovoort.

Waarom is dit niet het geval?

De elektronenmicroscopische beelden van vermeende virussen tonen alleen structuren die altijd afkomstig zijn van totaal verschillende bronnen.

Deze structuren zijn nooit uit totaal verschillende bronnen verkregen. Deze structuren zijn nooit geïsoleerd, noch biochemisch gekarakteriseerd, noch gebruikt als bron voor de korte stukjes nucleïnezuren, waaruit virologen ALLEEN IN THEORIE een lang nucleïnezuur construeren, dat vervolgens wordt voorgesteld als de vermeende genetische streng van een virus.

Uit alle soorten "fagen" en "reusachtige virussen" kunnen nucleïnezuren van exact dezelfde lengte en exact dezelfde samenstelling worden verkregen.

Nooit eerder is het mogelijk geweest om een nucleïnezuur (DNA of RNA) te isoleren uit een structuur of uit een vloeistof waarvan de lengte en samenstelling overeenkomen met wat virologen beweren dat de genetische streng van een ziekteverwekkend virus is.

Waarom en om welke reden de virologen zich volledig hebben verloren in een antiwetenschappelijke benadering die volledig losstaat van de werkelijkheid en gevaarlijk is, wordt duidelijk door de reeks gebeurtenissen tussen 1951 en 10 december 1954.

Nadat de medische virologie in 1951 door controle-experimenten was afgehandeld, werden de fagen van bacteriën het model voor de hardnekkige ideologie van hoe "ziekteverwekkende virussen" eruit zouden moeten zien: een nucleïnezuur van een bepaalde lengte en samenstelling, omgeven door een omhulsel dat bestaat uit een bepaald aantal bepaalde eiwitten.

Maar: het ontbreken van elektronenmicroscopische foto's van "ziekteverwekkende virussen" bij mensen/dieren/planten, het ontbreken van elektronenmicroscopische foto's van "ziekteverwekkende virussen" in geïsoleerde vorm, het ontbreken van biochemische karakterisering van de componenten van "ziekteverwekkende virussen".

Door het ontbreken van isolatie zijn virologen gedwongen geweest en zijn zij nog steeds gedwongen om individuele componenten van zogenaamd "viraal" ziek weefsel in hun gedachten en grafieken tot virussen samen te voegen en deze intellectuele producten voor zichzelf en het publiek als bestaande virussen te presenteren!

De virologen die beweren dat virussen ziekten veroorzaken, verwijzen in het bijzonder naar één enkele publicatie waarmee zij hun handelingen rechtvaardigen en als wetenschappelijk presenteren.

Dit kan eenvoudig worden herkend als onredelijk en antiwetenschappelijk.

De auteurs, die deze overwegingen op 1 juni 1954 publiceerden, hebben hun observaties expliciet omschreven als *speculaties* die op zichzelf weerlegd zijn en *pas in de toekomst* kunnen worden geverifieerd.

Tot op heden heeft *deze toekomstige verificatie niet plaatsgevonden*, omdat de eerste auteur van deze studie, prof. John Franklin Enders, op 10 december 1954 de Nobelprijs voor Geneeskunde ontving.

Hij ontving de Nobelprijs voor een andere speculatie binnen de oude, in 1951 weerlegde theorie dat "virussen gevaarlijke eiwittoxines zijn".

De Nobelprijs had twee gevolgen:

- de oude, weerlegde toxine-virustheorie kreeg een pseudowetenschappelijke uitstraling en
- de nieuwe genvirologie kreeg de hoogste, ogenschijnlijk wetenschappelijke eer.

De nieuwe genetische virologie vanaf 1952 had twee centrale basisprincipes:

- virussen die ziekten veroorzaken zijn in principe opgebouwd als fagen en zouden ontstaan wanneer cellen in een reageerbuis afsterven nadat er zogenaamd geïnfecteerd materiaal aan is toegevoegd. Enders en zijn collega's ontwikkelden met hun enige publicatie van 1 juni 1954 het idee dat cellen die in het laboratorium sterven nadat zogenaamd besmet materiaal is toegevoegd, in virussen zouden veranderen. Dit afsterven wordt tegelijkertijd voorgesteld als isolatie van het virus – omdat er zogenaamd iets van buitenaf in het laboratorium wordt gebracht – en de reproductie van het vermoedelijke virus en de afstervende celmassa wordt gebruikt als vaccin. Enders, zijn collega's en alle virologen hebben – vanwege de blindheid van de Nobelprijs – over het hoofd gezien dat *de dood van de cellen in het laboratorium niet wordt veroorzaakt door een virus, maar doordat de cellen onbedoeld en onopgemerkt maar systematisch in het laboratorium worden gedood*.
 - a. Door vergiftiging met celgiftige antibiotica,
 - b. door extreme uithongering door het onttrekken van de voedingsoplossing en
 - c. door de toevoeging van ontbindende eiwitten, die giftige stofwisselingsproducten vrijgeven.

- Componenten van dergelijke cellen die in het laboratorium afsterven, worden vandaag de dag nog steeds mentaal gecombineerd tot een virus en als realiteit gepresenteerd.

De virologie van ziekteverwekkende virussen is zo eenvoudig. Enders en de "virologen" hebben tot op heden *nooit controle-experimenten uitgevoerd* om de cellen in het laboratorium met steriel materiaal te "infecteren".

Ze sterven in het controle-experiment op precies dezelfde manier als met zogenaamd "viraal" materiaal.

Korte, duidelijke en gemakkelijk te begrijpen uitleg van de beweringen over alle ziektekiemen

Fouten en zelfbedrog zijn menselijk, begrijpelijk en te vergeven. Wat niet te vergeven is, *zijn de voortdurende beweringen van virologen dat hun uitspraken en hun handelingen wetenschappelijk zijn.*

Dat is duidelijk onjuist, gemakkelijk te bewijzen en voor iedereen begrijpelijk.

Daarom moeten de virologen die beweren dat coronavirussen of andere pathogene virussen bestaan, worden aangemerkt als fraudeurs en met alle wettelijke middelen worden vervolgd, zodat zij hun valse, weerlegde en gevaarlijke uitspraken intrekken.

Op die manier kunnen en zullen de coronacrisis en andere "virale" rampen met dodelijke gevolgen, zoals "aids", "ebola" en andere ongefundeerde "virale" pandemieën, niet alleen worden gestopt en in de toekomst worden voorkomen, maar ook worden omgezet in een kans voor iedereen.

De definitie van wat een wetenschappelijke uitspraak is en de daaruit voortvloeiende verplichtingen zijn duidelijk omschreven. Samengevat:

- A. Elke wetenschappelijke uitspraak moet verifieerbaar, begrijpelijk en weerlegbaar zijn.
- B. Alleen als de weerlegging van een wetenschappelijke uitspraak door de wetten van het denken, de logica en, indien van toepassing, door controle-experimenten niet is gelukt, kan een uitspraak wetenschappelijk worden genoemd.
- C. Elke wetenschapper is verplicht zijn uitspraken zelf te controleren en in twijfel te trekken.

Omdat virologen dit zelf nooit hebben gedaan en daar begrijpelijke redenen voor hebben – wie wil zichzelf tegenspreken, wie wil zijn eigen handelingen tegenspreken, wie wil zijn eigen reputatie tegenspreken – doen wij dit publiekelijk met zeven argumenten.

Elk argument op zich is voldoende om de beweringen over het bestaan van alle "pathogene virussen" te weerleggen, en dat is wat virologen van deze discipline doen (met uitzondering van onderzoekers die zich bezighouden met de bestaande "fagen" en "reusachtige virussen").

In de volgende punten wordt het woord "virus" gebruikt in plaats van de woordcombinatie "pathogeen virus".

1. Het feit van de uitlijning.

Virologen hebben nog nooit een complete genetische streng van een virus geïsoleerd en deze in zijn geheel getoond. Ze gebruiken altijd zeer korte stukjes nucleïnezuren, waarvan de sequentie uit vier moleculen bestaat, om ze te bepalen en noemen ze sequenties. Uit een veelheid van miljoenen van dergelijke specifieke, zeer korte sequenties stellen virologen met behulp van complexe computationele en statistische methoden een fictieve lange genoomstreng samen. Dit proces wordt *alignment* genoemd.

Het resultaat van deze complexe alignment, de fictieve en zeer lange genetische streng, wordt door virologen gepresenteerd als de kern van een virus en zij beweren daarmee het bestaan van een virus te hebben bewezen. Een dergelijke complete streng *komt echter in werkelijkheid en in de wetenschappelijke literatuur als geheel nooit voor*, hoewel de eenvoudigste standaardtechnieken al lang beschikbaar zijn om de lengte en samenstelling van nucleïnezuren eenvoudig en direct te bepalen. Door de uitlijning, in plaats van een nucleïnezuur van de juiste lengte direct te presenteren, *hebben de virologen zichzelf tegengesproken*.

2. Het ontbreken van controle-experimenten voor de uitlijning.

Virologen hebben nooit een uitlijning uitgevoerd en gedocumenteerd met behulp van even korte nucleïnezuren uit controle-experimenten. Om dit te doen, moeten zij de korte nucleïnezuren isoleren uit exact dezelfde celweekprocedure, met dit verschil dat de vermoedelijke "infectie" niet optreedt door toevoeging van zogenaamd "geïnfecteerde" monsters, maar met steriele materialen of gesteriliseerde monsters die "controle-geïnfecteerd" zijn.

Deze logische en verplichte controle-experimenten zijn *nooit* uitgevoerd en gedocumenteerd. *De virologen hebben daarmee zelf bewezen dat hun uitspraken geen wetenschappelijke waarde hebben en NIET als wetenschappelijke uitspraken mogen worden gepresenteerd.*

3. Uitlijning gebeurt alleen door middel van mentale constructies.

Om de zeer korte sequenties van de gebruikte nucleïnezuren mentaal/computertechisch te kunnen samenvoegen tot een lang genoom, hebben de virologen een sjabloon nodig om de korte sequenties uit te lijnen tot een zeer lange, zogenaamd virale genoomstreng. Zonder een dergelijke gegeven, zeer lange sequentie is het voor een viroloog niet mogelijk om een viraal genoom construeren. Virologen beweren dat het geconstrueerde genoom afkomstig is van een virus omdat de uitlijning is uitgevoerd met een ander, gegeven viraal genoom.

Dit argument van de virologen wordt kort en ondubbelzinnig weerlegd door het feit dat alle sjablonen waarmee nieuwe genetische materiaalstrengen theoretisch/computergestuurd werden gegenereerd, zelf en uiteindelijk theoretisch/computergestuurd gegenereerd waren en niet afkomstig zijn van een virus.

4. Virussen zijn nog nooit waargenomen in een mens/dier/plant of in vloeistoffen daarvan.

Virologen beweren dat besmettelijke, d.w.z. intacte virussen in grote aantallen in bloed en speeksel aanwezig zouden zijn. Daarom dragen bijvoorbeeld in de coronacrisis alle mensen een mondkapje. Tot op heden is er echter nog geen enkel virus gefotografeerd in speeksel, bloed of andere plaatsen in mens/dier/plant of vloeistoffen, hoewel elektronenmicroscopische beeldvorming inmiddels een eenvoudige en gangbare standaardtechniek is. Alleen al dit ondubbelzinnige en gemakkelijk verifieerbare feit, dat er geen beelden van virussen in mens/dier/plant of vloeistoffen daarvan zijn, weerlegt alle virusbeweringen. Iets dat nog nooit is waargenomen in mens/dier/plant of vloeistoffen daarvan, mag niet als een wetenschappelijk bewezen feit worden gepresenteerd.

5. De samenstelling van de structuren die als virussen worden aangeduid, is nooit biochemisch gekarakteriseerd.

Er zijn twee verschillende technieken die virologen gebruiken om foto's van vermeende virussen te maken. Voor transmissie-elektronenmicroscopie gebruiken ze celculturen die ze in kunsthars inbedden, in dunne lagen schrapen en doorheen kijken. De deeltjes die zij in dergelijke beelden laten zien, zijn nooit geïsoleerd en hun samenstelling is nooit

biochemisch bepaald. Immers, alle eiwitten en de lange genoomstreng die aan de virussen wordt toegeschreven, zouden moeten worden gevonden. Noch dat, noch de isolatie van dergelijke ingebedde deeltjes en de biochemische karakterisering van hun samenstelling komt in één enkele publicatie van virologen voor. *Dit weerlegt de bewering van de virologen dat dergelijke opnames virussen zijn.*

De andere methode die virologen gebruiken om virussen onder de elektronenmicroscopie te fotograferen, is de eenvoudige en snelle observatie-elektronenmicroscopie, ook wel negatieve kleuring genoemd. Om daadwerkelijk bestaande structuren, zoals "fagen" en "reusachtige virussen", te concentreren en ze te scheiden van alle andere componenten, wat dan "isolatie" wordt genoemd, wordt een standaardtechniek gebruikt, de *dichtheidsgradiëntcentrifugatie*. De zichtbaarheid van de aanwezigheid, het uiterlijk en de zuiverheid van deze geïsoleerde structuren in de elektronenmicroscopie wordt bereikt door deze deeltjes te coaten met een metaalhoudende stof en de onderliggende structuren als schaduwen in de elektronenstraal te laten verschijnen. Het andere deel van de geïsoleerde deeltjes, dat door "negatieve kleuring" zichtbaar is gemaakt, wordt biochemisch gekarakteriseerd. Bij alle fagen en reuzenvirussen worden de nucleïnezuren altijd intact aangetroffen, altijd hetzelfde, altijd zeer lang en op dezelfde manier samengesteld, en worden de resultaten van de biochemische karakterisering gedocumenteerd.

In het geval van alle virussen die met behulp van deze techniek als virussen worden aangemerkt, de "negatieve kleuring", is het volgende gedaan. Deze deeltjes worden niet verrijkt, gezuiverd en geïsoleerd door middel van de daarvoor bestemde dichtheidsgradiëntcentrifugatie, maar door eenvoudige centrifugatie op de bodem van de centrifugebuis, wat "pelleting" wordt genoemd, en vervolgens onder de elektronenmicroscopie geobserveerd. De samenstelling van dergelijke structuren, die als virussen worden gepresenteerd, is tot op heden nooit biochemisch bepaald. Met deze eenvoudig verifieerbare en begrijpelijke uitspraak, gebaseerd op alle publicaties van virologen waarin structuren met behulp van de elektronenmicroscopie als virussen worden geïdentificeerd, hebben de virologen ook dit argument voor het bestaan van virussen op een eenvoudige en elegante manier weerlegd – zonder het te merken.

6. Elektronenmicroscopische beelden die als virussen worden gepresenteerd, zijn bekende typische artefacten of celspecifieke structuren.

Virologen publiceren een groot aantal elektronenmicroscopische beelden van structuren die ze als virussen bestempelen. Ze vermelden niet dat AL deze beelden typische structuren van stervende celculturen zijn of in het laboratorium geproduceerde eiwit-vet zeepbellen en nooit zijn gefotografeerd in menselijke/dierlijke/plantaardige of vloeibare vorm van deze beelden.

Onderzoekers die geen virologen zijn, verwijzen naar dezelfde structuren die virologen als virussen presenteren als typische celcomponenten, zoals villi (amoebe-achtige uitsteeksels waarmee cellen zich aan het oppervlak vasthechten en zich voortbewegen), exosomen of "virusachtige deeltjes". Dit is een verder, onafhankelijk bewijs dat de beweringen van virologen dat virussen onder de elektronenmicroscop te zien zijn, wetenschappelijk zijn weerlegd.

7. De dierproeven van de virologen weerleggen de beweringen over het bestaan van virussen

Virologen voeren dierproeven uit om te bewijzen dat de stoffen waarmee zij werken virussen zijn en ziekten kunnen veroorzaken. Uit elke publicatie waarin dergelijke dierproeven zijn uitgevoerd, blijkt duidelijk dat de manier waarop de dieren worden behandeld precies dezelfde symptomen oplevert als die welke door het virus zouden worden veroorzaakt. In elk van deze publicaties is duidelijk dat er geen controleproeven zijn uitgevoerd waarbij de dieren op dezelfde manier zouden zijn behandeld met gesteriliseerd uitgangsmateriaal.

Deze twee openlijk verklaarde feiten weerleggen de beweringen van virologen dat zij de aanwezigheid en het effect van virussen in dierproeven hebben aangetoond.

Conclusie

Om de coronacrisis te beëindigen en om te zetten in een kans voor iedereen, is het nu noodzakelijk om deze duidelijke, gemakkelijk te begrijpen en verifieerbare weerleggingen van de virologie openbaar te maken en effectief te laten zijn.

Deze weerleggingen worden bijvoorbeeld effectief wanneer de juiste juridische middelen tegen virologen worden ingezet in de rechterlijke macht en de resultaten openbaar worden gemaakt.

Wij zullen u via onze WissenschaftPlus-mailinglijst informeren wanneer we resultaten hebben die klaar zijn voor een beslissing.

Ik garandeer met mijn naam dat iedereen die deze uitspraken over een 'ziekteverwekkend virus' wil controleren, tot precies dezelfde conclusies zal komen als hij/zij de methoden kan lezen.

Voorzorgsmaatregel: zolang de coronacrisis voortduurt, zullen mijn collega's en ik alleen vragen beantwoorden over vermeende zogenaamde corona- en mazelenvirussen.

Voor vragen over alle andere "virussen" verwijst ik tijdens de coronaperiode naar de artikelen over dit onderwerp die sinds 2003 in het tijdschrift *WissenschaftPlus* zijn gepubliceerd.

Houd er niet alleen rekening mee dat de uitspraak in het mazelenproces, die door de hoogste rechterlijke instantie is bevestigd, de hele virologie van haar basis heeft beroofd.

Door een rechtbank is vastgesteld en maakt het dus deel uit van de Duitse rechtspraak dat de publicatie van de centrale methode van de virologie van 1 juni 1954, waarin het onopzettelijk en onopgemerkt doden van cellen in het laboratorium als bewijs voor het bestaan van ziekteverwekkende virussen werd gepubliceerd, *vanaf 2016 niet langer als bewijs voor het bestaan van een virus geldt!*

De coronacrisis heeft de kans vergroot dat de oorsprong van het mazelenvirusproces alleen de ommekeer kan bewerkstelligen van het goed-kwaaddenken en -handelen dat vandaag de dag de biologie, de geneeskunde, de samenleving en de staat domineert.

Naar mijn mening kan de toepassing van één, meerdere of alle zeven bovengenoemde argumenten op SARS-CoV-2 voldoende zijn om een einde te maken aan de voorspelbare dynamiek van de wereldwijde coronahysterie en de zakelijke transacties die deze met tests en vaccins in stand houden. Hier vindt u een zeer goede samenvatting van de feiten over het belang van het mazelenvirusproces en ook andere zeer goede teksten.

Mijn optimisme dat de coronacrisis voor iedereen een kans zal blijken te zijn, is gebaseerd op §1 van de infectiebeschermingswetten, afgekort ifSg.

In §1-ifSg "Doel van de wet" staat in zin (2): "De noodzakelijke samenwerking en coördinatie tussen federale, deelstaat- en lokale autoriteiten, artsen, dierenartsen, ziekenhuizen, wetenschappelijke instellingen en andere betrokken partijen moet worden vormgegeven en ondersteund in overeenstemming met de huidige stand van de medische en epidemiologische wetenschap en technologie.

De persoonlijke verantwoordelijkheid van eigenaren en beheerders van gemeenschapsvoorzieningen, voedselverwerkende bedrijven, gezondheidszorginstellingen en individuen bij de preventie van overdraagbare ziekten moet worden verduidelijkt en bevorderd.

Alle coronamaatregelen en verordeningen, inclusief coronawetten, zijn uitsluitend en alleen gebaseerd op de Duitse infectiebeschermingswet (IfSg).

Aangezien echter de "doelbepaling in §1-IfSg" moet worden ontworpen en ondersteund volgens de huidige stand van de medische en epidemiologische wetenschap en technologie, is weerlegd en als antiwetenschappelijk bewezen door de gepubliceerde verklaringen van de virologen zelf, ontbreekt het alle coronamaatregelen, voorschriften en verordeningen aan de wettelijke basis om te worden toegepast.

Geen van de instellingen en beheerders van gemeenschapsvoorzieningen, voedselverwerkende bedrijven, zorginstellingen en personen genoemd in §1, zin (2), d.w.z. elke burger die door de wet wordt aangesproken, mag coronamaatregelen en -voorschriften weigeren⁶ indien zij hebben erkend en kunnen aantonen dat virologen geen wetenschappelijk bewijs hebben voor het bestaan van ziekteverwekkende virussen, maar zichzelf hebben ontkracht door hun eigen acties en publicaties.

Zolang de verplichting tot wetenschappelijkheid in §1-ifSg gehandhaafd blijft, is het mogelijk om met verwijzing naar §1-ifSg met succes voor de rechter het bewijs te leveren van de ongegrondheid, onrechtmatigheid, schadelijkheid en immoraliteit van alle coronamaatregelen, voorschriften en wetten.

⁶ None of the institutions and managers of community facilities, food processing plants, health care facilities and individuals mentioned in §1, sentence (2), i.e. every citizen who is addressed by law, may carry out and tolerate corona measures and regulations if they have recognized and can prove that virologists have no scientific evidence for the existence of disease-causing viruses, but have disproved themselves through their own actions and publications.

De meerderheid van de rechters is eerlijk en gewetensvol en volgt de wet, omdat anders al lang een open dictatuur zou heersen in dit land, dat een steeds zichtbaarder, pseudowetenschappelijke en weerlegde virologie en geneeskunde wil opbouwen.

Houdt u alstublieft het volgende in gedachten: de meerderheid van de bevolking gelooft in het bestaan en de effecten van ziekteverwekkende virussen en in de positieve effecten van vaccins. Om het heel drastisch te zeggen: wie gelooft dat kanker het gevolg is van een verkeerd begrepen principe van het kwaad, gelooft ook in uitzaaiingen, in "vliegende uitzaaiingen", oftewel virussen. Het directe en indirecte lijden van bijna ieder mens met de negatieve gevolgen van een kankerdiagnose en de zware behandelingen daarvan is diepgaand en ingrijpend. Houd er rekening mee dat alleen deze directe en indirecte ervaring van lijden het gevoel en de zekerheid bij mensen heeft gecreëerd en versterkt dat er gevaarlijke en dodelijke ziekten en virussen bestaan. Houd er rekening mee dat uit dergelijke en andere ervaringen de opvatting kan voortvloeien dat alleen onze staat en zijn specialisten hiermee kunnen omgaan en dit mogen behandelen. Op deze manier kunt u voorkomen dat uw acties het tegenovergestelde effect hebben. Dit is vooral belangrijk in de omgang met artsen, die we allemaal nodig hebben.

Ik leg bijvoorbeeld aan iedereen die vragen heeft uit dat er een beter kennissysteem bestaat dat (in positieve zin) de processen die tot ziekte en genezing leiden wetenschappelijk verklaart en dat genezingscrises kunnen optreden en genezingsbelemmeringen kunnen werken. Om deze nieuwe visie te kunnen accepteren, is het echter vaak een voorwaarde dat het vorige verklaringssysteem, gebaseerd op de celdoctrine, als weerlegd wordt erkend. De coronacrisis is een unieke kans en een duidelijke oproep om op te komen voor het leven en de drie universele menselijke idealen van vrijheid, gelijkheid en broederschap, d.w.z. de sociale driedelige indeling van menselijke gemeenschappen.